Ч. 176. Неділя 22 (9) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа ческо-німецкої угоди. — Ще про славяньску унїю а руско-україньский клюб. — Демонстрация в Будапешті. — Справа кретийска. — З Перзиї.

Як зачувати задумує правительство дати почин до ческо-німецких переговорів в справі заведеня до якогось порозуміня межи Німцями а Чехами в той спосіб, що порушить насамперед і спонукає наради над двома головними справами, а то: над справою розділу мандатів до ческого видїлу краєвого а відтак над справою розділу висших урядників краєвих після ключа національного. Перша справа має бути в той спосіб залагоджена, що число членів видїлу краєвого збільшене буде з числа 8 на 10. Від порішеня головно сих двох справ буде зависїти спокійний хід першої сесиї ческого сойму. Ческі посли ще перед конференциєю, проектованою правительством відбудуть нараду в справі ческого сойму.

Деякі львівскі ґазети нотують слідуючу звістку з Праги: Пос. др. Евген Левицкий виступає в ческих ґазетах з запереченєм, мов би дотеперішні переговори межи руско україньским клюбом а славяньскою унїєю розбили ся. Рускі посли хотіли прилучити ся до Унїї не на основі обовязуючих статутів але на основі специяльної умови, то однак вимагає ухвали поодиноких клюбів належачих до Унїї. Русини евентуально змінять свої дотеперішні условя. — В справі сеї сполуки руского клюбу з унїєю грала мабуть важну ролю справа руского університету. Впрочім повисша звістка потверджує лиш то, що ми в сїй справі вже давнїйше писали, а іменно, що становище Русинів єсть инше як прочих Славян і що їм годі безвзглядно вязати ся з унїєю. Рускі посли хотять доїльнувати своєї справи а не лиш помагати другим витягати каштани з огню.

В Будапешті обходжено вчера сьвято сьв. Стефана короля угорского. Мощі перенесено торжественно з церкви сьв. Зиґмунта до коронацийної церкви сьв. Матія, де відправлено як звичайно Службу божу. Коли відтак музика заграла цісарский гимн „Боже будь покровитель" громада молодих людий зачала голосно демонструвати і заспівала пісню Кошута та викрикувала „Пфуй!" і „Абцуґ!" так, що аж поліция мусїла вмішати ся і зробити порядок, при чім арештовано 11 людий, котрих однак по списаню протоколу випущено зараз на волю.

З Константинополя доносять: У відповіди на послїдну турецку ноту, Грециця висказує свій жаль, що Туреччина обстає при своїх жалях в справі становища Греції в Румелиї і на Креті. Грециця увірює, що від давна порікала анархістичний рух в Румелиї і сожаліє над тим, бо то лиш приносить шкоду всіляким народам. Грециця старає ся поступати коректно супротив Туреччини, а зарядженя видані нею, суть доказом, що она не наміряє відступити від витиченої лінії рад, даваних їй державами. Що до Крети, то Грециця вже в попередній ноті означила як слід своє становище; нині минмо того користає з нагоди, щоби знов заявити, що у всіх точках буде поступати після постанов охоронних держав, вирікаючись всяких змагань стремлячих до анексиї Крети. Грециця сподїває ся, що й Порта признає еї льояльність і зрозуміє, що нема причини до безнастанного недовіря, що єсть згубою для інтересів обох країв.

Бюро Райтера доносить з Канеї під датою 19 с. м., що правительство кретийске зложило консулям охоронних держав увірене, що наміром его єсть поступати зовсім після вказівок держав та зложило письменну заяву, що перешкодить новому вивішеню грецкої хоругви в Канеї.

„Нов. Время" поміщує розмову з бувшим командантом перских козаків в Тегерані, полковником Ляховом о ситуациї в Перзиї. Ляхов каже, що ситуация в Перзиї єсть дуже грізна а особенно же на провинциї запанувала просто анархія. Вплив Німеччини збільшив ся. Трудно однак сказати, котра держава має нині в Перзиї більший вплив. — Не можна того затаїти, що анґлійский вплив в послїдних тижднях збільшив ся. Туреччина підчас послїдних

Гостинець.

Весела істория. — Г. Гартманна.

Коли хтось їздив в дорогу, той уміє щось розповісти — каже стара приповідка. Кажу виразно: стара приповідка, бо в новочасній теперішности оповідаює то річ зовсім побічна. Жінка на примір буде завсїгди жадати від чоловіка, передовсїм, щоби він їй привіз з дороги якого — гостинця. Оповідати може опісля, кілько схоче.

Та й я вибрав ся був в малу дорогу до міста Л., а що моя жінка не творить ніякої винятки з правила, й я посив ся з гадкою привезти їй якогось гостинця. А що я хочу завсїгди впливати виховуючо на мою жінку, то я тим даруиком насушив собі немало голову. Яку небудь дуринчку я не хотів їй привезти. Мусїло бути щось зовсім розумного.

Я не мав вже що робити і волочив ся оттак собі по торговици. Мій поїзд відходив аж за годину. Я міг длятого зовсім вигідно подивити ся трохи на місто а рівночасно й вибрати якийсь дарунок. Оттак попав ся я на торговицю, де продають дріб. В тій хвили я й відкрив також, що маю привезти своїй жінці.

Пару курий! То було практично а до того ще забагало ся менї вже давно доброго смачного росолу з курки.

Як задумав, так і зробив. Я приступив до якогось торговельника дробом і спитав: Будьте ласкаві, скажіть менї, що коштує така одна курка?

— О, то буває всіляко. Три корони, дві корони або й ще дешевша.

— Але то мусить вже добра бути.

По короткім торзї згодились ми на одну особливо товсту курку з тих, що по три корони.

— Ба, але як я маю еї завезти? — спитав я того чоловіка.

— Ну, я вам еї зараз заріжу і завину в папір.

Але бо той торговельник також собі мене знайшов. — Нї! — кажу. Я мушу курку живу завезти до дому, бо инакше цїла тота істория не здала ся до нїчого. Нежину курку — отто би красно було!

Ми стали сюди й туди роздумувати. Остаточно каже той чоловік: Я принесу вам малу торбинку за 25 сотиків, упхаємо курку до неї і все буде добре.

— Я згодив ся на то. А що я не мав дрібних, то дав тому чоловікови банкнот на двайцять корон. Він пішов відтак по торбинку до свого брата, котрий був також на торговици — я мав хвилинку заждати. Він чогось дивно спішив ся і я мав небавком довідати ся длячого. Ледви він бачите щез межи будами, як з'явили ся всілякі люди, між ними і якийсь судовий екзекутник та зачали забирати весь дріб. І мою курку також, бо она була найкрасша, а що я по правдї ще не заплатив був за неї, то екзекутник сказав менї, що она ще не моя.

Торговельник довго не вертав а я тимчасом балакав з екзекутником і згадав при тім, що дав ему банкнот на двайцять корон. Ледви що я то сказав, як екзекутник зачав голосно сьміяти ся.

— Ну, чогож ви сьмієте ся? — спитав я трохи так, щоби его уколоти.

Екзекутник трохи спамятав ся. — Мій честний пане, — сказав він — я гадаю, що той торговельник нїколи не верне з вашими двайцять коронами. — І знов пішов сьміх; сьміяли ся навіть ті, що коло нас стояли.

А то красна істория! Я пождав ще пів години — розуміє ся на дармо. Екзекутник тимчасом вже давно пішов був з зафантованим дробом а я сидів тут без курки і без двайцяти корон.

Хибаж мала через то терпіти моя жінка? Нї — нїколи! Або хиба я остаточно не сьмів вже був попоїсти росолу з курки? — То би ще красше було!

— Любий чоловіче, кілько у вас за курята? — З сими словами приступив я до найблизшого сидуха.

— Всіляко — після того як які.

По не довгім торзї купив я пару курят за 1 корону 25 сотиків. Та на жаль і отсї ку

подій в Персиї відограла дуже двозначну ролю. В турецкім посольстві був осередок революцийної аґітациї.

З Тегерану доносять: Правительство годить ся на виплачене пенсиї здетронізованому шахови, застерігло собі однак, що здержить її виплату, коли би мало докази на то, що шах інтриґує против нового правительства і нової форми правліня. Послів анґлійского і росийского повідомлено о тій ухвалї.

Здетронізований шах не виїхав ще до Криму, позаяк Персия знаходить ся в клопотах фінансових і не може виплатити єму пенсиї. Пенсия та виносить 350.000 франків річно.

Новинки.

Львів, дня 21-го серпня 1909

— Іменованя. П. Міністер віроісповідань і просьвіти в порозуміню з п. Міністром рільництва іменував ц. к. краєвого референта для справ ветеринарийних, Франца Поніцкого правительственим комісарем, а інспектора ветеринарийного Генриха Лянґа тогож заступником для строгих іспитів ветеринарийних, котрі будуть відбувати ся в Академії ветеринарії у Львові в шкільнім році 1909/10.

— Крадіж на почтї. В ночи з суботи на неділю тамтого тиждня обкрадено почту в Креховичах під Рожнїтовом, іменно з замкненої вертгаймівскої каси пропали гроші в сумі 8000 К. Рано знайдено касу правильно отворену, не розбиту, вікно отверте, а оба ключі під подушкою експедитора, котрий тої ночи мав службу. В справі сїй веде ся судово-карне доходженє.

— Дрібні вісти. В Довгім коло Медвнич відбуде ся дня 22-го серпня с. р., то є в неділю о годині 2 ій по полудни віче під голим небом, на якім пос. др. Евген Олесницкий здасть посольске справоздане. По вічу відбуде ся посьвячене нового дому „Читальні Просьвіти в Довгім", по якім члени читальні відограють аматорске представлене. — Читальня „Просьвіти" в Гвіздци устроює в день Пр. Богородиці дня 28-го с. м., в суботу народний фестин на громадскій толоці побіч церкви. — Підчас бурі, яка лютила ся сими днями в Медиці, убив грім тамошного селянина, 75-лїтного Мартина Сколярчика, котрий разом з жінкою сховав ся перед бурею під полукіпок.— П. Мария Гошовска згубила ві второк мужеский золотий годинник з ланцушком вартости 120 К.— До уряду поліцийного в Берлинї вломили ся вчерашної ночи злодії і забрали між иншим найліпшого пса поліцийного „Діяну", вивченого до тропленя злодіїв і розбишаків. — Арештований в Цюріху за напад на банк в Реці і убите директора банку Мілоша, Росиянин Орлов, признав ся, що то він убив Мілоша. В куфрі Орлова, котрий був на двірци, знайдено 12.000 К.

— Дирекция прив. женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові подає до відома, що вписи учениць до приготовляючої, І., II., III. і IV. кляси відбудуть ся в днях 1—3 вересня, вступні іспити до кляс приготовляючої і І. 3 вересня, вступні і доповняючі до кляс II.—IV. від 6 до 10 вересня, а поправчі 2 вересня. Шкільний рік 1909/10 начне ся дня 4 вересня торжественним Богослуженем в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явити ся всї вписані учениці. Зголошеня до вступних і доповняючих іспитів приймає до дня 31 серпня. Ігуменат монастиря СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24, а від 1—3 вересня в год. 9—12 і 4—6 дирекция ґімназиї при ул. Длуґоша ч. 17. З огляду на те, що до інституту СС. Василиянок приймають учениці всїх львівских женьских шкіл, а місць там взагалі не много, хто рефлектує на поміщене інститутки в тім інституті, нехай в власнім інтересі зголосить ся в тій дни до Ігуменату монастиря безпроволочно. — о. *Спиридон Кархут*, директор женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

— Пригадуємо, що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско-молочарский в Стрию".

— Видїл Шкільної Помочи і бурси в Самборі розіслав до всїх Всеч. Отців і других добродіїв в повіті самбірскім і сумежних відозви з прошенем о жертви для убогої молодїжи і на удержане бурси. Просимо усильно о ласкаві жертви на сю цїль, бо потребуючих много, а жертвуючих мало. Вже другий рік отягаємо ся з будовою нового дому для бурси, котрий є необходимо потрібний, а через тяжкі часи вихованки бурси заґаґають з доплатою, так що видїл мусить бороти ся з недоборами і многим потребуючим відмовити принятя. Жертви просимо надсилати під адресою скарбника товариства. — Видїл тов. Шкільної Помочи і бурси в Самборі 16 серпня 1909. о. *М. Ортиньский*, голова, *Т. Біленький*, секретар.

— Знайшов собі дозорця! На поліцию приведено вчера селянина з Малехова, Йосифа Малину, за то, що полишив свої конї без дозору на ул. Дідушицких. Малина оправдував ся тим, що маючи платити податок в урядї податковім, полишив конї на улици під довором якогось хлопця, котрому за то, що буде пильнувати коний, заплатив 20 сотиків. Тимчасом той хлопчиско забрав батіг і лишив конї самі та пішов. Малину полишено в спокою і не покарано грошевою карою, мабуть з огляду на то, що за єго необачність покарав єго вже дозорець коний.

— Небезпечний пташок в клїтцї. До вязниці карного суду відставлено оногди по полудни звістного розбишака і взломника, Йоахима Шварцера одного з найвизначнїйших свого часу членів ватаги Васїньского-Снєгуцкого. Вчинки Шварцера наповняли свого часу страхом жителїв Львова а єго втеча зробила в містї сензацию. Шварцер має нинї ледви 22 лїт, єсть сином львівского шинкаря і скінчив кілька кляс ґімназияльних, але покинув школи і пустив ся на розбишака. В спілцї з Юл. Новаковским напав він був в 1907 р. на возьного банку союзного при ул. Третого Мая у Львові, котрий ніс 20.000 К з австро-угорского банку. Напад не удав ся, а обох розбишаків арештовано. Новаковского увільнено, яко чоловіка несповна розуму а Шварцера засуджено на чотири роки тяжкої вязниці. Оборонець Шварцера вніс жалобу неважности а тимчасом Шварцер дня 19 липня 1907 втік з вязниці разом з Васїньским і Шиптуром. Від сеї пори належав він до ватаги Васїньского, а коли всїх инших половлено, він один остав ся на волї, аж єго зловили на якімсь взломі в Гамбурзї і там засудили єго на шість місяців криміналу. Тамтого тиждня скінчила ся єму кара і єго відставлено до Львова. Тут поки що директор вязниці п. **Маєр** засудив єго за втечу на 44 днів окремої вязниці обостреної двома постами, темницею і твердим ложем а крім того заковано єго на час неозначений в кайдани. В найблизших днях відставлять єго до карного заведеня а крім того будуть щераз судити за вчинки яких допустив ся у ватазї Васїньского.

рята не було в що забрати, щоби їх живцем завести. Але сидух впав на добру гадку.

— Підіть — каже до онтого краму і купіть собі сїтку.

Добре порадив. Я купив за одну корону зовсїм порядну сїтку та й упхав свої курята до неї.

Та чи мав вже хтось з вас сїтку з живими курятами в своїх руках? Перший раз коли єї возьме, то певно чогось дожде.

Ледви я, бачите, взяв сїтку в руку, як она менї таки зараз вихопила ся з руки. Перепуджені птиці зачали кидати ся і тріпотати ся, а що сїтка не була добре стягнена, то моїм курятам удало ся повтїкати.

Ну, тож то було сьміху! Всї баби сидухи наробили крику а сьміяли ся так, що аж за під боки брали ся.

Коли вже добре насьміяли ся з мене, пустили ся наконець ловити курята. Але тимчасом одна моя курочка, видко, вже давно була комусь сподобала ся, бо єї нїгде не можна було відшукати.

З тяжким серцем купив я ще одну курку за 1 корону 75 сотиків та упхав до сїтки до тої другої, що вже там була. Стягнувши відтак сїтку добре пустив ся я в дорогу на дворець. Там купив я білєт, перейшов без перешкоди зі своїми курми коло дверника, що випускає гості на перон, хоч курки заєдно кидали ся і тріпотали ся так, що їх трудно було нести.

Відтак сїв я собі до пересїку в поїздї, що вже стояв готовий до виїзду та засунув свою сїтку під лавку.

Я думав о тім, яку то я втїху зроблю жінцї, та й як то я сам буду тїшити ся, коли курята прийдуть на стіл. Менї таки вже добре запах був під носом росіл з курки і я таки вже аж з цїлої сили втягав той запах в себе.

Аж тут нараз приходить кондуктор, жадає від мене білєту і — побачив мої курята.

Хоч я в тім пересїку був одинокий гість — більше не було нїкого — то він все таки спитав: Чиї то курята?

Я відповів зовсїм чемно: Мої, мій пане!

— Так — то невільно! Живий дріб не можна брати з собою до ваґона — треба їх забрати звідси!

Я на таке став як дурний. Але що кондуктор пішов дальше, то я собі гадав, що на тім закінчить ся цїла справа. Але вже за кілька хвиль той чоловічиско з'явив ся знову.

— Ну, а кури тут все ще під лавкою!

— Я рішучо тепер не знаю, що менї з курми зробити.

— То мене нїчого не обходить. Зьвірята (подумайте собі, казав: зьвірята!) треба безусловно звідси викинути.

— А не міг би я для них купити такий білєт, як купує ся на пси?

— Нї, то не вільно. Кури треба звідси забрати!

— Що тут робити? За кілька минут відходить мій поїзд, спізнити ся до него, був для мене великий клопіт. Я мусїв отже старати ся позискати того чоловіка і дав єму пятьдесять сотиків напивного. Не помогло нїчого. За богато людий вже то виділо, казав він.

(Конець буде).

Всячина

для науки і забави.

— Многосторонний оборонець. В Болонії стала ся недавно тому така подія. В тамошнім карнім судї відбувала ся розправа, на котру однак не явив ся оборонець, котрого суд був визначив. Але що то розходило ся лиш о якусь малу провину поліцийну і обжалований не мав нїчого против того, то предсїдатель трибуналу спитав, чи нема кого серед публики, яка зійшла ся на розправу, хто би підняв ся оборони. Зараз зголосив ся якийсь дуже елєґантно убраний пан і коли прийшов до голосу, виголосив таку знамениту бесїду, що аж всї присутні зачали плескати в долонї а навіть предсїдатель трибуналу поґратулював єму і спитав чи він справдї адвокат.

— А вжеж — відповів той принагідний оборонець. — Я був вже прокуратором, президентом суду а навіть — міністром!

Всї в салї здивували ся і зробило ся так тихо, що хоч мак сїй. А бесїдник говорив дальше: Але я був також вже й засуджений за убийство і за зраду держави; я помагав катови вішати.

Замість дива пішов тепер страх на людий а судиї аж посхоплювали ся із своїх місць.

— Бо я — кінчив бесїдник як найспокійнїйше дальше — бо я артист Люіджі Пісторезі. Можете нинї вечером в театрі о тім переконати ся.

Обжалованого засуджено на найменшу грошеву кару в сумі 3 лїр, котру той рідкий оборонець таки сам зараз заплатив. Вечером, розуміє ся, був цїлий театр цїлком випроданий.

— **Підковані люди.** За панованя французского короля Кароля V., званого мудрим (1364 — 1380) мешкала коло Парижа на кінци села одна стара жінка, котра жила лиш тим молоком, що мала від своїх двох коров. Одного дня вкрав її хтось ті корови, коли они пасли ся на пасовиску. Але она вислідила їх і сказала їм, що хиба би не жила, як би не пішла таки до самого короля і не пожалувала ся на них.

— То таки направду хочете так зробити? — спитав старший з тих розбишаків. — Ну, добре, то ми вам підкуємо ноги, щоби ви борше і вигіднійше зайшли до короля.

Сказавши то, вхопили ті недолюдки бідну жінку і прибили її дві підкови до ніг.

Нещаслива жінка вигоїла ся лиш по дуже довгім часї із своїх страшних ран, але таки додержала слова і скоро лиш рани загоїли ся, пішла до короля, до его палати і там єму пожалувала ся.

Королеви V. стало жаль бешасливої жінки і він обурений на таку лютість вислав зараз кількох жандармів, котрі зловили розбишаків і привели їх до него.

— Зробіть їм то само — приказав король — що они зробили сій бідній жінці.

Розбишаків сковали зараз і віддали катови, котрий прибив їм довгими цьвяхами тяжкі підкови до ніг. Так підкованих повели через місто а відтак стратили їх на публичнім місци.

— **Незвичайну а ориґінальну рекляму** могли сими днями подивляти театральні гості в Ротердамі. Загальну увагу звертав факт, що цілий перший ряд фотелів заняли 24 панів у високих цилиндрах, котрих підчас представленя не здоймали. Публику зачало то гнївати і она почала голосно домагати ся того, щоби ті панове здоймали капелюхи. — „Здоймити капелюх"! — залунало в цілій сали. Аж тоді мов би на команду здоймили ті панове свої капелюхи а гнїв публики замінив ся в здивоване і сьміх, бо на кождій лисій голові тих панків виднїла ся виразно вимальована буква а всї разом складали ся на назву нової сорти мила, котрому проворний купець робив в той спосіб рекляму.

— **Метузалем між деревами.** В селі Полстід в англійскім графстві Суффольк росте славний на весь сьвіт дуб, котрому, як то сконстатував місцевий сьвященик Ельд на основі документів, які знаходять ся в бритийскім музею, не менше лиш 2000 літ. Дуб той має в обємі 36 англійских стіп і знаний з давен давна під назвою евангелийского на основі того факту, що перед 1300 роками проповідували місіонари під ним евангеліє поганьским Сасам. На ту памятку перших християньских проповідий під сим дубом, відправляє ся що року торжественне богослужене, на котре сходять ся люди з цілої окрестности милями далеко. Сего року перший раз відпало се богослужене з причини великих злив.

— **Оправдане.**

Судия: З вас такий старий чоловік і ви крадете самоїзд!?

Злодій: Звиніть, будьте ласкаві, пане судие, але за моїх молодих літ не було ще самоїздів.

— **Помилив ся.**

— Будьте так добрі, мій пане, і подайте мені онту ґазету.

— А що то ви собі гадаєте, що я тут ваш послугач?

— То ні; я лиш гадав собі, що з вас чемний чоловік!

Телеґрами.

Відень 21 серпня. Міністер справ заграничних ґр. Еренталь виїхав вчера до Ішль. Тим самим поїздом від'їхав на дальший побут до Ішля міністер скарбу др. Біліньский.

Константинополь 21 серпня. Послїдна рада міністрів ухвалила признати титул короля болгарского, котрий приняв кн. Фердинанд.

Константинополь 21 серпня. Після депеші з Кандиї, жандармерия усунула хоругов грецку з касарні. Хоругов ту узброєна товпа назад вивісила.

Берлин 21 серпня. Знатоки войскові розслїдили ослону бальона Чуді'го і сконстатували, що Росияни прострілили бальон мабуть ще в хвили, коли він був повен ґазу і летїв понад німецкою землею. О тім вислїді доходженя повідомлено уряд заграничний.

Петербург 21 серпня. З причини викритя надужить на московско-нижнївскій зелїзници буде вислана правительствена ревізия.

Токіо 21 серпня. Вчера підписано умову в справі мирного залагодження справи зелїзниці Антун-Мукден.

Кандия 21 серпня. Вчера власти усунули із щогли грецку фляґу. Узброєна товпа вивісила єї на ново.

Ціна збіжа у Львові.

дня 20 серпня:

Ціна в корсиах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·30	до	12·60
Жито	9·20	до	9·50
Овес	10·—	до	10·30
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, **10·20***, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10^{\underline{10}}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11\cdot\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10\cdot\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11\cdot\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, **3·40**, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ
і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може перехoвати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).